

Endelig er der en sidste ting, som egentlig ikke handler om Det Radikale Venstres oprindelige holdning til det her forslag, men fru Marlene Harpsøe var inde på emnet omkring udlændinge og varetægtsfængsling. Det er en lidt svær sag – for nu at sige det meget direkte. Jeg kan i hvert fald godt være bekymret for, hvis hensynet alene er, at udlændinge ikke skal kunne komme væk fra Danmark, før dommen skal falde, at vi så kan risikere, at folk kan sidde uproportionalt meget længe i forhold til den forbrydelse, det nu handler om. Der har også været enkelte sager, der har været oppe i pressen i den anledning, men det kan vi jo tage i de lukkede spørgsmål i Retsudvalget.

Jeg synes i hvert fald, inden justitsministeren straks siger ja til Dansk Folkeparti, at hun så lige skal huske, at der kan være nogle forhold, der gør sig gældende i forhold til udlændinge, som eventuelt skulle varetægtsfængsles.

Vi støtter forslaget, og vi gør det med glæde, selv om vi gerne ville have lavet det lidt anderledes, hvis der havde været 51 pct. og ikke 5,1 pct., der havde stemt på Det Radikale Venstre.

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes også klart, det er et fremskridt, at vi nu får det her forslag om nogle længstetider for varetægt. Det er noget, vi har arbejdet for i mange år, og som vi har diskuteret adskillige gange her i Folketinget at der var behov for – også efter at vi har set, at antallet af varetægtsfængslinger er gået op i de senere år.

Vi synes også, det er vældig positivt, at der nu bliver sat nogle mekanismer ind for at prøve at forhindre, at folk går rundt i alt for lang tid med en sigtelse hængende over hovedet uden at vide, om sagen faktisk bliver gennemført eller ej. Det er godt at få afsluttet en sag og finde ud af, om man bliver dømt eller frikendt – især hvis man mener, man er uskyldig, er det rart at få sagen afsluttet, men det er også godt, hvis man er skyldig, at få sagen afsluttet; at få sin dom, få den afsonet og så kunne komme videre. Derfor synes vi, det er fint, at vi kommer så langt.

Når vi synes, det er væsentligt at få nedbragt den periode, man kan sidde varetægtsfængslet i, er det selvfølgelig, fordi vi konkret kan se, at varetægtsfængsling i nogle tilfælde giver psykiske skader og påvirker folk, når sagen trækker så

længe ud, men det er også, fordi vi mener, det er et principielt problem, at vi i Danmark varetægtsfængsler, i det omfang vi gør det i. For varetægtsfængsling er jo fængsel før dom, og hvis vi holder fast i, at folk principielt er uskyldige, indtil de er dømt, er det altså i stort omfang uskyldige mennesker, vi har siddende i fængslerne, indtil nogle af dem så en dag bliver dømt. Og det mener vi at vi skal begrænse mest muligt.

Så er der spørgsmålet om de unge under 18 år, som bl.a. Børnerådet gør opmærksom på i deres høringssvar, og som også flere ordførere har været inde på. Der håber vi, at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til at sikre, at unge under 18 år ikke skal sidde i varetægtsfængsel, men skal i surrogat i stedet for. Det kunne være godt, hvis vi langt om længe kunne få slået fast, at i Danmark sætter vi ikke børn under 18 år i fængsel.

Flere høringssvar, bl.a. det fra Advokatrådet, peger jo så også på, at det er et problem med de mange undtagelser, der er sat ind, i forhold til længden af varetægtsfængslinger. Der kan måske også nogle steder være en nervøsitet for, at der så i stedet for bliver tale om maksimumslængde; at man siger, at vi bare skal sørge for, at der ikke går længere end det antal måneder, og så kan folk sidde varetægtsfængslet så længe.

Der er det altså vigtigt, at vi holder øje med, at det her ikke fører til, at nogle kommer til at sidde længere, end de gjorde før, men at man faktisk får behandlet sagerne hurtigt. Omvendt er det også vigtigt, at undtagelserne ikke bliver brugt i for stort et omfang, så folk fortsat kommer til at sidde varetægtsfængslet i meget lang tid.

Mange henviser jo til Tyskland, hvor det godt kan lade sig gøre at få sagerne afsluttet meget hurtigt og overholde fristerne.

Men spørgsmålet om, hvorvidt man kan få afsluttet sagerne hurtigt, afhænger jo også af, om der er de fornødne ressourcer, hvilket andre også har været inde på under debatten. Derfor er noget af det, vi skal have spurgt til under udvalgsarbejdet, også: Hvad vil regeringen afsætte af ressourcer til det her område?

Sådan som det ligger med hensyn til finanslovbehandlingen i øjeblikket, ser det jo ikke ud til, at der kommer flere ressourcer, tværtimod. Men når man gennemfører det her, og når man samtidig har lavet kæmpe reformer, er der altså brug for ressourcer til at kunne sikre, at der faktisk er de mennesker, der skal til, ude ved dom-